



עמ"ת 53817/01/21 - מדינת ישראל נגד אמין אבו נאג'י

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 53817-01-21 מדינת ישראל נ' אבו נאג'י

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
עוררים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	אמין אבו נאג'י

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום בחיפה (כב' השופטת הבכירה קנטור) מיום 26/1/21 מסגרת ת"פ 33323-10-20.

1. איני רואה לפרט כלל הדברים לאור העובדה כי בעבר דנתי פעמיים בעניינם של הצדדים כאן (עמ"ת 62158-10-20; עמ"ת 4033-11-20); מסגרת הדיון בערר דחיתי ערר המדינה על שחרור המשיב לחלופה, זאת בשל רף האירוע, **ובעיקר בשל ריחוק החלופה המוצע** (אגב הבטחת חובת יידוע במקרה של הפרה). ראה לעניין זה החלטה בערר הנ"ל מיום 2/11/20; ראיתי לציין שם כי אכן מדובר במקרה המעורר התלבטות, אך השיקולים לעיל היטו הכף.
2. ביום 26/1/21 הודה המשיב בעובדות כתב האישום המתוקן והופנה לתסקיר; מועד הטיעון נקבע לחודש יוני 2021.
3. בית המשפט הרשיע המשיב, שמע את הצהרות אבי המשיב (המתלונן במקרה דנן) כי אינו חושש, וקבע כי "לאור חלוף הזמן, לאור העדר אינדיקציה בדבר העדר הפרות, ובעיקר לאור העובדה כי מי שנושא בנטל הוא אביו של הנאשם", בוטל תנאי ההרחקה מהורי המשיב.
4. על החלטה זו נסב הערר. היום נשמע בפני הערר; הצדדים טענו בקצרה.
5. לאחר שמיעת הטענות, סבורני כי דין הערר להתקבל.
6. כפי שציננה כב' ס. הנשיא וכפי שאנכי ראיתי לציין בהליכי הערר הקודמים, מדובר במקרה לא פשוט- המשיב הנו בעל עבר מכביד, הכולל הרשעה בעבירות אלימות; הרשעתו האחרונה של המשיב הנה בגין תקיפת אמו ובני משפחתו, הרשעה מאפריל 2014.
7. כנגד המשיב עומד מאסר מותנה; קיים קושי לצפות ולמתן התנהגות המשיב בשל צריכת חומרים משני תודעה.
8. שלל פרמטרים אלו הביאו למסקנה כי נדרש ריחוק משמעותי להקהיית מסוכנות.



9. מאז ההחלטות בעררים הקודמים חלף פרק זמן של חודשיים בלבד; העובדה כי אבי המשיב הוא שמממן שהיית המשיב בחלופה, מלמדת על טיבו של המתלון כאב מסור ודואג, אך אינה מלמדת דבר וחצי דבר על מסוכנות המשיב.
10. אין כל אינדיקציה בדבר פחיתת מסוכנות; ודאי לא כזו המאפשרת השבת המשיב למקום בו בוצעו העבירות, במחיצת אותם אנשים אשר כלפיהם ביצע העבירות, אלימות מילולית זו הפעם, ואלימות פיזית בהרשעה הקודמת.
11. לא ברור אם בעיית ההתמכרות עומדת בעינה; העובדה כי אם המשיב חולה אינה אלמנט ממתן; ההיפך הוא הנכון.
12. זאת ועוד- גם אם פס חשש השיבוש (ועל כך עמד בית המשפט קמא בהחלטתו בנוגע ליצירת הקשר), אין בכך ללמד כי המסוכנות פקעה או קתה.
13. משהורשע המשיב, גם אם יש בכך נטילת אחריות, יש בכך גם ללמד על הפיכת המסוכנות לקונקרטית. זאת ועוד- מועד הטיעון לעונש רחוק; קיים פרק זמן של חצי שנה, פרק זמן לא מבוטל בו סיר הלחץ המשפחתי עלול להתפרץ, וגם בכך שיקול.
14. החלטת בית המשפט קמא מיום 26/1/21 בדבר ביטול תנאי ההרחקה והשהייה בחלופה בבית חם ביפוט"א, מבוטלת; ככל שתוצע חלופה בריחוק סביר שתאפשר חובת יידוע מספקת, ניתן יהיה לשקלה בחיוב.

ניתנה היום, ט"ו שבט תשפ"א, 28 ינואר 2021, בהעדר
הצדדים.